

продължение на двѣ години, отъ Юлия 1889 год. до Юлия 1891 г. Въ неговото отечество, било въ съсѣднитѣ градове, по избирателни причини, властите като сѫ мислили, че той въ родното си място като запознать отъ хората, може да повлияе при изборите, испращали сѫ го въ разни мяста, за нѣколко време, било въ Сливенъ, било въ Бургасъ, било въ Ямболъ. Това неможе да се откаже. Тъй щото и при изборите не е зimalъ участие. Освѣнъ това при обиска, който е станалъ много строго въ неговата кѫща, нищо не е могло да се намѣри, никаква слѣда, освѣнъ тия писма, които азъ тълкувамъ въ полза на моя клиентъ, а не въ полза на обвинението му. Никаква друга слѣда нѣма, че той самъ сѫ е запимавалъ още съ тая прѣстъпна мисълъ, съ тоя комилотъ, който е образувалъ въ Одесса. Напротивъ, г-да сѫдии, азъ спомѣнахъ и поч. сѫдъ,увѣренъ съмъ, е узналъ, че Миларовъ прѣвъ всичкото време, до като е билъ въ Карнобадъ сѫ е занимавалъ съ литература. Ако имаше материално повече време, отколкото бѣше онova опредѣлено отъ сѫда, за сѫдебното дирение, азъ можахъ да ви прѣставя писменния материалъ, съ който щѣхъ да ви докажа, че моя клиентъ сѫ е занимавалъ съ написванieto на една епопея, която той е нарѣкалъ „Небѣсенъ прѣвратъ“. Нѣма съмѣнение, г-да сѫдии, че който се занимава съ такива литературни работи, съ такива идеални съчинения, той едва ли има време, едва ли има охота, да мисли за исполнението на нѣкакъвъ заговоръ, къмъ който е билъ наистина въвлеченъ, но въвлечень е билъ, при известни условия, въвлечень въ една срѣда, която е била чужда за него, въ една атмосфера, която е била задушна за него. Увѣренъ съмъ, г-да сѫдии, че тия работи ще ги вземете прѣдъ видъ, когато дойдете да отговаряте на въпроса за виновността на Миларова въ съставянието на заговора. Азъ мисля, г-да сѫдии, че слѣдъ тия обяснения, които дадохъ, слѣдъ тия доказателства, прими или косвенни, които наведохъ, да съмъ доказалъ, че не по причини независящи отъ моя довѣрителъ е станалъ вистрѣла на неговия револверъ на 8 Юли 1889 год. въ Пловдивската гара, а по причини отъ него зависящи, отъ неговата добра воля, което може да се истълкува отъ всички послѣдующи обстоятелства и доказателства, които не считатъ за нуждно да повтарямъ. Всичките тия доказателства, като ги съберете, г-да сѫдии, като ги оцѣните, не ще съмѣнение, ще дойдете до заключението, до което съмъ дошълъ